

[Oluf Pedersen.]

man straffer Handlinger, der baade har gavnet danske og tyske Interesser, saa gør man Handelsforhold i al Almindelighed straffbare, for de er til Gavn for begge Parter.

Efter min Mening bør Ordet „utilbørligt“ i § 3 ogsaa afløses af Ordet landskadeligt. Endelig har vi den efter mit Skøn mest ondartede Bestemmelse i § 4, Punkt 1, hvorefter Handlinger, der ikke har givet vort Land væsentlige Fordele, straffes. Det kan man efter min Mening ikke straffe; man kan derimod straffe Handlinger, som har gjort vort Land væsentlig Skade. At straffe en Mand, fordi han har øget Importen til vort Lands Gavn, er efter mit Skøn fuldkommen taabeligt, ligesom det er utilladeligt at gennemføre saadanne Straffe med tilbagevirkende Kraft. Ingen kunde dog ane, at vi efter Befrielsen fik en Regering, der fremsatte saadanne Lovforslag.

Ogsaa Punkt 2 i § 4 gaar for vidt; det bør kun omfatte Militærproduktion. Derimod kan jeg ikke se, at Punkterne 3 og 4 gaar længere, end det er naturligt; den Virksomhed, de omfatter, kan man i Virkeligheden betegne som landsskadelig — noget, som Folk burde vide var landsskadeligt.

Jeg maa altsaa ønske betydningsfulde Ændringer i Lovforslaget. Som det nu foreligger, maa vi afgjort gaa imod. Dernæst maa jeg efterlyse en Værnemagerlov, der inddrager Gevinsten, men i øvrigt ikke straffer; men det skal være en virkelig Værnemagerlov, der betyder noget for Befolkningen. Og lad os saa snart faa fat i de nazistiske Godsejeres Jorder. Jeg forstaaer slet ikke, hvad denne Lov skal gavne, men jeg frygter, at den bliver dyr. Man maa spørge: hvem skal indtjene Føden til alle de Forbrydere, man nu laver ved særlig Lov? De skal jo ikke alene have Føden, men der skal ogsaa nogen til at passe dem, og dem skal vi ogsaa betale, og der skal bygges Fængsler i Massevis, i Stedet for at vi faar det, Befolkningen trænger til, nemlig Boliger. Hvis det hele saa gavnede noget, kunde man endda forstaa det, men som Lovforslaget foreligger her, vil man straffe Ting, som aldrig burde være straffbare, og endda give Bestemmelserne tilbagevirkende Kraft. Det er saa helt urimeligt.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og for det Tilsgagn, der er givet om hurtig og velvillig Behandling af det. Forskellige af de ærede Talere har fremsat en Række Bemærkninger

til Enkeltheder i Lovforslaget, men i det store og hele vil jeg tro, at det vil være mest frugtbart, at en nærmere Drøftelse af disse udskydes til Behandling i det Udvalg, som jeg forstaaer der vil blive stillet Forslag om at nedsætte. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle almindelige Bemærkninger og til saa godt, som jeg kan, at svare paa de Spørgsmaal, som er stillet direkte til mig.

Der er for det første spurgt af det ærede Medlem Hr. Henning Hasle og andre ærede Medlemmer, hvordan det gaar med det tredje Værnemagerforslag. Derom er jeg ikke i Stand til at sige andet end det, jeg sagde ved dette Lovforslags Forelæggelse, at der har været arbejdet lige siden det første Straffelovstillægs Vedtagelse paa at gøre Rede for de Regler og Synspunkter, hvorefter Værnemageri i det hele taget skal behandles. Der er inden for de Ministerier, som har haft Spørgsmaalet til Overvejelse, opnaaet Enighed om den ene Del af Sagen, den Del, der er bundfældet i det Forslag, som er til Behandling her; om den anden Del — og jeg er enig i, at det er den vigtigste Del — kan der i Øjeblikket ikke siges andet, end at Overvejelserne stadig staaar paa og stadig søges fremmet saa meget som muligt. Det var jo netop Vanskelighederne ved at give en tilfredsstillende, udtømmende Redegørelse for, hvorledes man vilde anvende de økonomiske Sanktioner, som gjorde, at man fandt det rettest at forelægge Forslaget særskilt. Jeg mener at erindre, at jeg, da jeg forelagde Forslaget, sagde, at jeg oprindeligt havde haabet og ønsket at kunne forelægge begge Forslagene som en samlet Helhed.

Jeg kan dog ikke gaa ind paa det Synspunkt, som blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Hoff, der beklagede dette Forslags sene Fremkomst og ogsaa beklagede den tredje Dels Udeblivelse ud fra den Opfattelse, at der var Hindringer, som skyldtes vrangvillig Indstilling over for de Tanker, Lovforslaget skal give Udtryk for. Det er en Misforstaaelse; overalt hvor disse Spørgsmaal har været behandlet, har der været Enighed om at søge Opgaven løst og at søge den løst paa rette Maade. Det er ikke saaledes, at reaktionære Kræfter har været sat ind for at forhale Løsningen eller for at gøre Løsningen ringere, og de Vanskeligheder, man for Ministeriets Embedsmænds Vedkommende — som jeg gjorde Rede for ved Forelæggelsen af Lovforslaget — er stødt paa, beror paa det rent tekniske: hvordan skal man formulere Reglerne, saadan at de rammer det rigtige og ikke rammer det forkerte? Allerede Formuleringen af dette Lovforslag, som handler om det straffbare,